

D ů v o d y:

Nejde o schválení přenesení poručenství neb opatrovnictví vyhrazené nejvyššímu soudu podle § 111 j. n., nýbrž o usnesení okresního soudu v B. jakožto soudu jinak k provedení řízení o zbavení svéprávnosti Klimenta W-a příslušného o tom, že se má od provedení tohoto řízení podle § 12 (4) řádu o zbavení svéprávnosti upustiti, ježto toto řízení s opatrovnickou ochranou jeho zavedl již podle § 13 řádu o zbavení svéprávnosti okresní soud ve Favoriten vzhledem na jeho stálý pobyt v Rakousku, kteréžto usnesení podle § 12 (4) cit. řádu podléhá schválení vrchního zemského soudu.

Čís. 8222.

Řád o zbavení svéprávnosti (cís. nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.).

Vyšetření znalci, lékaři není nutným v řízení o zbavení svéprávnosti pro pijáctví. Pokud míra a stupeň užívání alkoholických nápojů přesahuje stupeň obvyklý mezi slušnými lidmi.

(Rozh. ze dne 16. srpna 1928, R II 191/28.)

Josef J., zbavený částečně svéprávnosti pro navyklé zneužívání alkoholu, navrhl zrušení tohoto částečného zbavení svéprávnosti proto, že prý už vede život řádný a hospodárný, udržuje rovnováhu rozpočtu svého hospodářství a alkoholu prý požívá zcela mírně a jen příležitostně. Soud první stolice návrh zamítl, odporový soud usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Není neúplnosti řízení v tom, že neprovedl sborový soud důkaz znalci lékaři o tělesném stavu odporovatelovu. Vyšetření znalci jest sice nutnou částí řízení, jde-li o zbavení svéprávnosti osoby duševně choré, nikoli však v řízení o zbavení svéprávnosti pro pijáctví. Tu může stačiti důkaz svědecký. Pak-li že tedy sborový soud na základě svědeckého důkazu nabyt přesvědčení o nutnosti i na dále ponechat stěžovatele pod dozorem podpůrce a částečné zbavení svéprávnosti nezrušiti, nelze mu právem vytýkati, že neprovedl důkaz znalecký o jeho tělesném stavu, vždyť jeho činy, jeho chování a způsob života jsou směrodatnými pro posouzení, zda zbytečně utrácí a zda jest odůvodněnou obava, že by mohl přijíti o majetek, a bylo jeho činy, jeho chování a způsob života lze posouditi a posoudil též soud na základě výpovědí svědků. Výtka neúplnosti řízení není tedy odůvodněnou. Neodpovídá spisům tvrzení

stěžovatelovo, že soud zjistil, že požívá nápojů alkoholových pouze v míře a způsobem zcela obvyklým pro jeho prostředí. Vždyť zjistil sborový soud, že se stěžovatel snaží každé příležitosti využít k pití, že propil část peněz, které mu byly svěřeny na nákup dříví, že propil závdavek daný mu kupitelem na utvrzení koupě vepře, že se občas napije tak, že zůstane celý den ležeti. To jsou ukázky, že míra a způsob užívání alkoholických nápojů stěžovatelem přesahuje stupeň obvyklý mezi slušnými lidmi. Ukázky tyto jsou důkazem, že, jak správně praví sborový soud, dosud trvá ochromení jeho vůle ovládati se, jsou důkazem, že mu chybí schopnost odporovati svodům alkoholu. Snížení schopnosti rozpoznati následky jednání a spojenou s tím zodpovědnost, jež má v zápětí pijáctví, vede k vážným nebezpečím pro pijáka samého i pro jeho okolí a nutno proto léčiti i na dále tuto nemoc stěžovatelovu odnětím prostředků k opatření si alkoholu a chrániti nemocného, jeho rodinu a okolí před následky majetkového úpadku, bez tohoto opatření často nastávajícího. Sborový soud uznal tedy správně, že stěžovatel dosud potřebuje podpůrce k náležitému obstarávání svých věcí (§ 2 čís. 2 poslední věta čís. nař. o zbav. svéprávnosti ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.) a ponechal ho odůvodněně i na dále při částečném zbavení svéprávnosti. Při řešení otázky, má-li stěžovatel i na dále míti k ruce podpůrce, není rozhodným způsob, jímž se dosavadní podpůrce svého úkolu zhostil, nýbrž, jak již svrchu uvedeno, způsob života a jednání stěžovatele samého. Pak-li snad podpůrce se dostatečně nevěnoval svému úkolu, mohlo to míti jediné v zápětí nutnost ustanoviti podpůrce jiného, neodůvodňovalo by to však požadavek stěžovatelův, by byl zbaven omezení svéprávnosti.

Čís. 8223.

Bylo-li opatrovnictví nad nezl. manželskými dětmi zavedeno jen pro určité úkony (k vymožení plnění výživy na otci a k rozhodnutí o návrhu otce, by mu byly děti odevzdány do péče a výchovy) a otec bydlí v tuzemsku, nelze povolití přenesení opatrovnictví z tuzemského na cizozemský soud.

(Rozh. ze dne 16. srpna 1928, Nd II 136/28.)

Návrhu, by opatrovnictví nad nezl. manželskými dětmi bylo přeneseno z tuzemského soudu na soud cizozemský, Nejvyšší soud nevyhověl.

D ů v o d y:

Otec nezl. dětí bydlí v tuzemsku a není zbaven moci otcovské. Opatrovnictví nezl. dětí bylo zavedeno jen pro určité úkony, totiž, aby jednak bylo na otci vymoženo plnění výživy, jednak aby rozhodnuto bylo o jeho návrhu, by mu děti byly odevzdány do péče a výchovy. Vzhledem na věk dětí (nar. 1913 a 1915) není potřeba zvláštního dozoru k osobě jich